nosti gospodov c. kr. namestnika in deželnega glavarja v Ptuji obema ekscelencema izrekla po kmečki deputaciji.

Podpisani toraj predlagajo:

Visoki deželni zbor naj sklene:

Deželnemu odboru se nalaga, tej želji ubogega kmečkega ljudstva ptujskega okraja ugoditi, da

a) se Njeg. ekscelenca c. kr. namestnika naprosi, ves svoj upliv porabiti, da se na ptujski žrebčariji mesto sedaj vzdržavanih šest lahkih žrebcev vzdržavajo samo štirje in vsaj dva težka mirnokrvna žrebca naročita;

b) ses prošnjo na konjerejsko društvo obrne, da se tudi to v enakem smislu za važno to zadevo zavzame.

Na ta predlog g. Orniga je c. kr. društvo za deželno konjerejo sklenilo, od leta 1902 na ptujski in gornjeradgonski žrebčariji nastaviti po dva žrebca težkega plemena, da se tako ugodi kmečki želji.

Slovenski poslanci in slovenski kmetje.

Naši gospodje deželni poslanci odločili so se, da hočejo po celem Spodnjem Štajerju prirejati shode, pri katerih bodejo kmetom pojasnili, zakaj da ne grejo v deželni zbor. Nekaj takih shodov so že priredili in vse krivice našteli, katere se nam ubogim Slovencem v deželnem zboru dogajajo, k sklepu pa rekli: „Proč od Gradca“; To se pravi toliko kakor: mi hočemo s v o j o vojvodino Štajersko, ali pa hočemo se priklopiti kranjski deželi.

Že v zadnji številki „Štajerca“ smo dokazali, da bi se z razdelitvijo štajerske dežele in ustanovitvijo svojih uradov za Spodnji Štajer davkoplačevalcem naložila grozna nova bremena in to je gola resn čeprav se „Fihpos“ stokrat na glavo postavi. Ka zadruženja s Kranjsko tiče, pa ve vsak človek, je na Kranjskem samo malo premožno ljudstvo, samo nima nič denarja, mi pa potrebujemo ve denarja, da naše vinorejstvo povzdignemo.

Ali tudi v slučaju, da bi nam „Proč od Grad hasek prineslo, kako hočejo se naši poslanci Gornjega Štajerskega odtrgati? Vojvodina Štajer obstoji že izza 800 let in pri sto bojih so sloven in nemški Štajerci skupaj držali, se bojevali p Turkom in štajerski regimenti izkazali so se povsod hrabri.

Ali mislijo naši poslanci res, da se jim b pomočjo nekolikih shodov in kratkem času posreč premagati Gornještajerce in vlado ter sloven Štajerce preleviti v Kranjce? Gotovo ne! Niti v 50 le jim ne bode mogoče, to doseči in naš kmet s ako se ga vpraša, če hoče postati Kranjec, bode prekrižal in rekel: Bog nas varuj; pride že se toliko lačnih ljudi iz Kranjskega sem, kako bode š potem izgledalo, če bi mi bili pod kranjsko vla

Slovenski kmet pa nima časa čakati 50 njemu more se kmalu odpomoči, kajti potem b že dostradal ali se izselil. Naši gospodje deželni p lanci storijo torej s tem veliko hudobijo, če km stvari pripovedujejo, katere so neizpeljive in če za take neumnosti ostanejo daleč od deželnega zb ter ubogega kmeta pustijo brez zastopstva.

Pred čim se bojijo naši poslanci?! Posreči jim v deželnem zboru zahteve slovenskega kmeta peljati, potem bodemo jim poljubili roko, ako najdejo tam nobenega uslišanja in bodejo s svoj poštenimi predlogi odbiti, potem bode vse ljuds stalo na njih strani in od deželnega zbora zahte opravičenja.

Ali leno doma sedeti, nič delati in denarje žep pobasati, kakor gospod Robič, s tem ni pomag ne kmetu, niti ni v čast poslancem samim! Tako samo strahopezljivec delati; in slovenski kmet, hrabrejši vojak sveta, nebo tako plesnjivo poli nikoli odobraval.

---

se le ni upal, boječ se, da nebi seme izgubilo svoje moči.

Pride do hišne ograje in kmalu je bil pod oknom Katerce. Rahlo potrka in zakliče. Dekle pride odpirat in dolgo dolgo sta se pogovarjala o mnogih rečeh, o kakoršnih se menijo le tisti, ki vso čarobno moč prve, čiste ljubezni v sebi občutijo. Nazadnje je celo dobil še prvi poljub, po katerem je hrepenel. Na glas bi bil rad zaukal od veselja, ko je odišel, a spomil se je, da ne sme. Hvalil je Andrejčka, ki mu je nasvetoval praprotovo seme, hvalil je Uršo in najbolj pa seme, kajti bil je trdno prepričan, da je pomagalo in da ga ni nobeden videl. Ko tako veselega srca koraka proti drugemu koncu dvorišča, zgodi se mu nekaj, česar ni pričakoval. Toda star pregovor pravi: dež za solncem mora priti, hotel je tudi tukaj vso resničnost pokazati, kajti ubogi Blaže je telebnil po dolgosti in širokosti v korito za napajanje živine, ki je bilo še polno vode. Glasno je omevalo v tiho noč pluskanje vode in Blaže se hitro pobere, da bi zbežal. Ko je b proti plotu spodtaknil se je na „šejtrgi“, da je š drugič padel in se precej potolkel, tako, da je kr še srečno pete odnesel, kajti že so se odpirala hi vrata in stari Gašpar bil je na dvorišču.

Blažetova sreča je bila, da si je izbral noč p cej temno, kajti drugače bi ga bil Gašpar spo in si tudi lahko mislil, da je bil pod oknom Kat in zdaj je bil prepričan, da se je okoli hiše plazil Ko bi bil Blaže malo bolj bistre glave, prišel bi bil na to, da mu seme ni nič pomagalo, kajti videti tudi tako ni nobeden mogel, ker je bila noč te

Toda akoravno se je precej potolkel, mu ve ni bil žal ta prvi poskus, kajti zdaj je bil trdno pričan, da ga Katerca ljubi in da jo že lahko hodnji pust vzame za svojo, če bosta stara dva volila.